

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010444
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6916010444.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci odsúdeného Z. Q. za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 16. septembra 2020, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/43/2016 zo dňa 11.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora zamieta.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 11T/43/2016 zo dňa 11.02.2020 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že podmienene odsúdený Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, sa osvedčil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/43/2016 zo dňa 20.09.2016. Zároveň podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. vyslovil, že na odsúdeného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 11.02.2020 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 22.07.2020. Namietal, že okresný súd na verejnom zasadnutí nevykopal relevantné dôkazy, a to rozhodnutia Obvodového súdu Norimberg sp. zn. 433 Cs 803 Js 20186/17 zo dňa 30.08.2017, právoplatné dňa 14.09.2017 a Obvodového súdu Hof sp. zn. 8 Cs 35 Js 1091/18 zo dňa 24.01.2018, právoplatné dňa 23.03.2018. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že sa jedná o úmyselné trestné činy, ktoré mali byť spáchané počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia, a teda mali byť s poukazom na § 7b ods. 2 Tr. zák. zohľadnené pri rozhodovaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného, aj s prihliadnutím na § 438e Tr. zák. Naviac okresný súd nesprávne konštatoval, že v uvedených veciach mu boli uložené len peňažné tresty vo výške 15,- eur, pretože sa jedná len o dennú pokutu, ktorá potom bola v prípade prvého rozhodnutia spolu 150,- eur a v prípade druhého rozhodnutia 900,- eur.

S poukazom na uvedené odsúdenia mal okresný súd rozhodnúť o tom, že sa odsúdený neosvedčil a zaradiť ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola dôvodne podaná.

Odsúdený Z. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/43/2016 zo dňa 20.09.2016 uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený

na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Provident Financial, s.r.o. škodu vo výške 598,88 eur. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.09.2016, odsúdenému preto plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia od 21.09.2016 do 21.09.2018.

Krajský súd zo spisového materiálu ďalej zistil, že odsúdený bol počas určenej skúšobnej doby v Slovenskej republike trestne stíhaný, a to:

- vo veci vedenej pod ČVS: ORP-526/1-VYS-RS-2016 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v ktorej mu bolo obvinenie vznesené dňa 06.09.2016. Trestné stíhanie bolo zastavené dňa 16.08.2017 z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por.,

- vo veci vedenej pod ČVS: UHCP-80/NJ-S-2016 za zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1, 3 písm. f) Tr. zák., v ktorej mu bolo vznesené obvinenie dňa 09.01.2017. Trestné stíhanie bolo zastavené v roku 2018 (presný dátum zo spisového materiálu nevyplýva).

Ďalej z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že počas určenej skúšobnej doby bol 2. krát odsúdený v Nemecku, a to:

- rozhodnutím AG Nürnberg sp. zn. 433 Cs 803 Js 20186/17 zo dňa 30.08.2017, právoplatným dňa 14.09.2017, za trestný čin neoprávneného vstupu na súkromný majetok, za čo mu bol uložený peňažný trest spolu vo výške 150,- eur,

- rozhodnutím AG Hof sp. zn. 8 Cs 35 Js 1091/18 zo dňa 24.01.2018, právoplatným dňa 23.03.2018, za trestný čin podvodu s verejnými, sociálnymi alebo rodinnými dávkami, za čo mu bol uložený peňažný trest spolu vo výške 900,- eur.

Podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák., ak k súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 7 Tr. zák., rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <. bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Keďže odsúdenému uplynula určená skúšobná doba dňa 21.09.2018, a okresný súd vo veci rozhodol napadnutým uznesením dňa 11.02.2020, dá sa dôvodne predpokladať, že mal za to, že na rozhodnutie osvedčenia, resp. neosvedčenia mu plynie dvojročná lehota v zmysle § 50 ods. 7 Tr. zák.

S uvedeným postupom sa krajský súd nestotožnil. Proti odsúdenému síce počas skúšobnej doby boli v Slovenskej republike vedené trestné stíhanie za iné trestné činy, z predloženého spisového materiálu však nie je zrejmé, kedy mali byť trestné činy spáchané a vyplýva z neho len informácia o tom, kedy za ne bolo odsúdenému vznesené obvinenie. V prípade trestného stíhanie vedeného pod ČVS: ORP-526/1-VYS-RS-2016 mu bolo vznesené obvinenie dňa 06.09.2016, teda sa logicky jednalo o trestné stíhanie za trestný čin spáchaný pred začatím plynutia skúšobnej doby dňa 21.09.2016. V prípade trestného stíhanie vedeného pod ČVS: UHCP-80/NJ-S-2016 mu bolo obvinenie vznesené dňa 09.01.2017, pričom akékoľvek ďalšie informácie ohľadom doby spáchania skutku v spise absentujú. To isté platí pre trestné stíhanie vedené voči nemu v Nemecku. Nebolo tak preukázané, že sa jedná o trestné činy spáchané v skúšobnej dobe v zmysle ustanovenia § 50 ods. 7 Tr. por.

Naviac aj v prípade splnenia tohto zákonného predpokladu bolo potrebné vo veci rozhodnúť v jednoročnej lehote v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zák. V tomto smere krajský súd poukazuje na to, že trestné stíhanie vedené pod ČVS: ORP-526/1-VYS-RS-2016 bolo zastavené ešte pred uplynutím skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a trestné stíhanie vedené pod ČVS: UHCP-80/NJ-S-2016 v roku 2018, a to najneskôr v decembri, keďže zo spisového materiálu presný dátum nevyplýva, teda najneskôr 3

mesiace po uplynutí skúšobnej doby. Pokiaľ ide o trestné stíhanie odsúdeného v Nemecku, informácie o nich okresný súd získal len z odpisu registra trestov, pričom je zrejmé, že boli tiež právoplatne skončené ešte pred uplynutím skúšobnej doby.

Okresný súd tak mal najneskôr 3 mesiace po uplynutí skúšobnej doby (nie je však vylúčené, že aj skôr), a teda v dostatočnom časovom predstihu pred uplynutím jednoročnej lehoty k dispozícii všetky relevantné podklady pre rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu by bolo nelogické a jednoznačne v neprospech odsúdeného, aby mal súd na rozhodnutie až dvojročnú lehotu, keďže v tomto prípade mu nebránila žiadna prekážka, aby rozhodol, či už pozitívne alebo negatívne, v priebehu jednoročnej lehoty, ktorá je za takéhoto stavu z časového hľadiska nepochybne primeranou lehotou.

Zhrnúc uvedené má krajský súd za to, že okresný súd vo veci nerozhodol v zákonom stanovenej jednoročnej lehote, a to bez toho, aby mal na tom odsúdený vinu. U odsúdeného tak už jej uplynutím nastala zákonná fikcia osvedčenia, o čom nie je potrebné vydávať osobitné rozhodnutie. Keďže však okresný súd rozhodol o osvedčení odsúdeného, krajský súd napadnuté rozhodnutie nezrušil, pretože sa jedná o rozhodnutie v jeho prospech, ktoré deklaruje, aj keď v zásade nadbytočne skutočnosť, ktorá nastala už zo zákona.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť okresného prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.